

Grad dets Karakter. Da Lovforslaget var til Behandling i Samlingen 1906—07, var Navnet og dets Indhold stærkt paa Tale. Den daværende højtærede Indenrigsminister sagde, at Lovforslaget indførte Benævnelsen: Hjælpekasse, for at selve Navnet ikke skal give Anledning til Misforstaaelse. Det fastslaar Hjælperens Karakter som midlertidig, det er nærmest de øjeblikkelige Vanskeligheder, Kassen skal hjælpe over, Hjælp i større Udstrækning ligger udenfor dens Omraade. Ser vi tilbage paa den Virksomhed, som Loven har øvet, maa man sige, at den blev givet i betimelig Tid. Den har været til Gavn og Glæde, til Støtte i mange Smaahjem. De 1½ Mill. Kr., der er brugt, har været saare vel anvendte, de har været ikke alene støttende, men ogsaa til Glæde. I hvor høj Grad Loven har virket i Retning af at bringe Fattigvæsenets Konto paa de kommunale Regnskaber ned, kan der ikke føres noget Bevis for med bestemte Tal, men at den har virket i den Retning, er selvindlysende. Maalet er at faa denne Konto helt fjernet fra de kommunale Regnskaber, men det lader sig ikke gøre alene ved human Lovgivning. Der maa foregaa en sædelig og moralsk Vækst i vort Folk, ellers vil vi vedblive at have denne Konto.

Jeg kunde have ønsket, at Lovforslaget havde givet Hjælpekassernes Styrelse Ret til at anvende et lille Beløb i Organisationsøjemed. Som bekendt har enkelte Amter organiseret sig saaledes, at der er en Fællesforening af Hjælpekasserne paa Landet. I Aalborg er saaledes ikke mindre end 23 landkommunale Hjælpekasser indmeldte i en saadan Forening. Og et lille Bidrag skal der til, et Medlemsbidrag og et Bidrag til Rejser. Det er dette Medlemsbidrag, jeg tænker paa. De vedkommende Styrelser har maattet betale af deres egne Lømmer. Maaske det ogsaa fremtidig skal være saadan, men jeg gør dog opmærksom paa dette, fordi disse Sammenslutninger har været til betydelig Støtte og Vejledning for de Styrelser, der administrerer Hjælpekassernes Midler. Adskillige Forhold kan derved blive drøftede og belyste, saa man faar en mere ensartet Opræden fra de forskellige Styrelser Side.

Jeg skal tillade mig at omtale et Par

af de Forandringer fra det bestaaende, som indeholdes i det foreliggende Lovforslag. I § 4, andet Stykke, staar der: „For saa vidt en Person efter nærværende Lovs Ikrafttræden, forinden sit fyldte 55de Aar, indenfor et samlet Tidsrum af 18 Maaneder af Hjælpekassen har modtaget Understøttelse til Beløb af i alt 180 Kr., kan der ikke inden 1 Aar fra Udløbet af det Tidsrum, for hvilket Understøttelse er beregnet, paa ny tilstaas den paagældende Person Hjælp af Kassens Midler.“ Der sættes altsaa her en Grænse mellem Hjælpekassens Støtte og den offentlige Forsørgelse, og i Bemærkningerne hertil hedder det: „Det kan ikke anses forsvarligt, at der gennem Hjælpekasserne uden Fattighjælps Virkning ydes Understøttelser i ubegrænset Tid og Omfang.“ Jeg tiltræder fuldt ud denne Opfattelse. Ved at hjælpe i ubegrænset Tid og ubegrænset Omfang taber Hjælpekassen sin Karakter. Men det er et Spørgsmaal, om man her har truffet det rette ved at afstikke Grænserne: 180 Kr. i 18 Maaneder, hvorefter vedkommende et Aar skal holde sig fri fra Hjælpekassen for igen at kunne komme i Betragtning. At det ikke er let at drage en Grænse, er sikkert, og en Paragraf i en Lov kan ikke gøre det, Bestyrelserne, der virker med Midlerne, og som kender Forholdene og de Personer, man ønsker at støtte, er egentlig det rette Forum til Afgørelse af det Spørgsmaal, om der er Grund til at sige Stop eller til fremdeles at yde Hjælp. Det glæder mig, at denne Bestemmelse ikke gælder for Personer, der er fyldt 55 Aar.

Der er endvidere en ny Bestemmelse angaaende Rejsehjælp, idet det forbydes at yde Rejsehjælp til Arbejdere, der rejser for at søge Arbejde, medmindre der er Vished for, at vedkommende kan faa Arbejde paa det Sted, hvortil han kommer. Denne Bestemmelse i Lovforslaget er blevet mødt med Uvillie; man har endog brugt det Udtryk, at det er at lægge Straf paa det Menneske, der søger Arbejde. Jeg finder nu, at denne Bestemmelse er fuldt forsvarlig, og at det paa ingen Maade er en Straf for den, der søger Arbejde, at unddrage ham en saadan Støtte. Det vilde ogsaa i visse Tilfælde være Misbrug, hvis man under alle Forhold ydede Støtte til